

De kvindelige Arbejderes Løn udgør saaledes omkring $\frac{2}{3}$ af Lønnen for mandlige Arbejdere, hvilket i det væsentlige svarer til Forholdet mellem Lønnings-satserne for henholdsvis mandlige og kvindelige Arbejdere i den nugældende Civil-arbejderlov, hvor Pensionslønnings-satserne for de to Kategorier er henholdsvis 1800 Kr., 4 Alderstillæg à 150 Kr., Slutløn efter 12 Aars Tjeneste 2400 Kr. for mandlige Arbejdere og 1380 Kr., 4 Alderstillæg à 90 Kr., Slutløn efter 12 Aars Tjeneste 1740 Kr. for kvindelige Arbejdere.

Efter Kommissionens Opfattelse maa det herefter anses for rigtigt, at Pensionslønnings-satser for kvindelige Arbejdere fastsættes til ca. $\frac{2}{3}$ af Satsen for mandlige Arbejdere og foreslaas derfor fastsat til Grundløn 1560 Kr., 2 Alders-tillæg à 120 Kr., Slutløn efter 6 Aars Tjeneste 1800 Kr.

Den ved Normeringsloven for 1936—37 oprettede særlige Pensionslønnings-sats 2550 Kr., 3 Alderstillæg à 150 Kr., Slutløn 3000 Kr. for det ved Den militære Klædefabrik ansatte ugelønnede Personale, der ikke henføres til den for Haand-værkere gældende Pensionslønnings-sats, finder Udvalget ikke Grundlag for at forhøje, da den ikke er sat i Forhold til nogen af Tjenestemandslovens Lønrammer og iøvrigt findes passende.

Der er af Organisationerne fremsat Ønske om, at den ovenomhandlede for de ugelønnede Arbejdere ved Den militære Klædefabrik fastsatte Pensions-Lønningssats paa 2550—3000 Kr. maa blive udvidet til at omfatte samtlige ugelønnede Arbejdere indenfor Hærens og Søværnets Virksomheder. Man henviser i saa Henseende til, at der efter gældende Praksis kun antages Arbejdere paa Ugeløn, som findes særligt kvalificerede og er beskæftiget paa en saadan Maade, at man har ønsket at knytte dem til Virksomhederne med Ugeløn. Denne Praksis gaar meget langt tilbage i Tiden og havde, som der er redegjort for under Afsnit A i Civil-arbejderloven af 19. April 1907 givet sig Udtryk i, at Pensioneringen af ugelønnede Arbejdere skete efter de samme Regler, som var gældende for Pensioneringen af Funktionærer, d. v. s. at Pensionsindtægten fastsættes paa Grundlag af den faktisk ydede Løn med Fradrag af eventuelt Dyrtidstillæg. Efter at disse Regler i 1932 er ændret ved den nugældende Civilarbejderlov, er der imidlertid efter Organisationernes Opfattelse ikke sket nogen Ændring i Antagelsesforholdene for de paagældende Arbejdere med Hensyn til Aflønning med Funktionærløn efter Regler, der vilde kunne give dem Adgang til at faa Pensionsindtægten beregnet efter Reglerne i Lovens § 3, Stk. 1. Forskellige Forhold har herved spillet ind, bl. a. at de paagældende Haandværkere eller Arbejdere indenfor adskillige af Virksomhederne ikke er beskæftiget med Arbejdsledelse alene, men deltager samtidig i selve Arbejdet. Ikke desto mindre udfører de paagældende i det væsentlige Arbejde som Arbejdsledere, ofte ved betroet Arbejde, og det er efter Organisationernes Opfattelse en Ubillighed, at de forannævnte Forhold medfører, at de ikke har Adgang til Pension efter de for Funktionærer fastsatte Regler. Ved den Ordning, der som ovenfor nævnt paa Normeringsloven for Finansaaret 1936—37 er truffet for saa vidt angaar det ugelønnede Personale ved Den militære Klædefabrik er der ganske vist i nogen Grad raadet Bod paa dette Forhold, men Organisationen henstiller meget, at Ordningen udvides som nævnt.

Det er for Kommunen oplyst, at det er rigtigt, at det omhandlede ugelønnede Personales Arbejde i nogen Grad adskiller sig fra det timelønnede Personales arbejdsmæssige Stilling med Hensyn til ledende Virksomhed i Arbejdet. Det vil imidlertid efter Kommissionens Opfattelse være principielt urigtigt at yde nævnte Personale en særlig pensionsmæssig Stilling, naar henses til, at de uanset deres